

מסורת הש"ס

א) שנת קמו"ו ט' חשון מ"ו
ב) חמשה עשר לחנוכה ספרי
ג) ז' חנוכה פ"ב חנוכה פ"ב
ד) ז' חנוכה פ"ב חנוכה פ"ב
ה) חנוכה פ"ב חנוכה פ"ב
ו) חנוכה פ"ב חנוכה פ"ב
ז) חנוכה פ"ב חנוכה פ"ב
ח) חנוכה פ"ב חנוכה פ"ב
ט) חנוכה פ"ב חנוכה פ"ב

תורה אור השלם

1 למנות קיימן קו דודע ונבא
ללב הקנהו: החלים צ"ב

גילון הש"ס

גברא אמר ר"ג ד' אבות ב"ב
מימינו פ"ב מהל' שפתי:
שם חובב עדיף מנביא. ע"י
יועטמי פ"א דנכונה עלה
המנומקת לה"ר: (א) ר"ה א' ח'
ינו וקפלו: שם משנה ונביא
לבב חב"ב: עין ר"ח פ"ב
דף קט ע"ב ד"ה ונבניא:
תוס' ר"ה פ"ח ב' בקב"ה וז'
ק"ב חב"ב: עין לקמן דף ק'
ע"ב תוס' ד"ה וימון:

הנהרות הב"ח

ג) משו דני יהודה אמר
כד דלמך רב יהודה אמר רב
מלך: (ג) רש"י ד"ה הני מילי
וירי של ראשי המבואות
המנומקת לה"ר: (א) ר"ה א' ח'
יועטמי פ"א דנכונה עלה
לבב חב"ב: עין ר"ח פ"ב
דף קט ע"ב ד"ה ונבניא:
תוס' ר"ה פ"ח ב' בקב"ה וז'
ק"ב חב"ב: עין לקמן דף ק'
ע"ב תוס' ד"ה וימון:

מוסף תוספות

א. שיותר נח לפתוח מכאן
יותר משאר הכתלים שלא
נפתח שם מיעולם ושיש
ליה כאלו הוא פתוח ונתן
נפתח א' מהם הוא טמא
וכולו שטחין ע"ש ע"פ
ב. [נ]כדין בית שיש לו
פתחים הרבה. יע"ש. ג. כי
הכא וקנהו לאלתר בחילוק.
שם. ד. לומר צריכים אנו
נבני לבנו מה היה בדעתו
וכמה נכווין להקנות. ר"י
מ"ש.

רבינו גרשום

מעכבין אלא שלא פרץ את
פצמיו הואיל שאין נפרצין
חוקה יש שפתיים: אינו מתבטא
לכ"ב. א"ה מה מתבטא
א"פ ששתים הוא הואיל ולא
פצמיו פצמיו אינו מטמא כל
מכ"ב דבית ב' אמות קבץ
דאיכא לימיר הואיל שלא
עק הפצמין אלא תתמו לגמרי
באבות פתח ופתח ויצארו
אבל ר"ה פ"ב חנוכה פ"ב
מהל מטמא כל פצמיו ומכ
לו דין קבר הואיל וסתם מכל
דדורי קבר דטומאה בקובעת
ויוצאה דליכא לימיר מן חצו'
ויצארו: ע"ש אחר שלם פרץ
את פצמיו כלומר היה סתם

פרק ראשון בבא בתרא

צ"ט סמוס. שהיה לו פתח לחצר וסתמו: יש לו ד' אמות. לחלוקת החצר
אם צאל לחלוק כאליו הוא פתוח: אינו מעמא סביביו. אלא כנגד הפתח
אם מת צמחו: פרץ אם פליגו. הרי הוא קבץ וחכמים טימאו את
קציבות הקבר ד' אמות כדי שלא יקבצו עושי טהרות עד הקבר
ויאחזקו ולאו אדעמיהו: לעיר אחרת.

לדקר עיר אחרת: ונקשו בני פטרי.
שהמבואות צה לטומאן מאחריהם:
בני אוסה העיר. האחרת מעבדין
עליהן שכבר הוחזקו לקצר דרכן דרך
אוקן המבואות: בני רה"ר מעבדין
עליהן. משום דכי לחקו בני רה"ר
מתפלגי לתוך המבואות: הני מילי.
תוך ד' אמות של ר' ראש המבוי
הסמוכות לה"ר מעבדין מלהעמיד
דלתות לשם: דרה"ר דמו. לענין ספק
טומאה צרה"ר: ולא היא. שאפי' ראו
להעמיד לפנים מד' אמות מעבדין
אחד לזה וכן לזה לא תהיה מותרת
מאי וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'

הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'

הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'

הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'

הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'

בבא בתרא יב.

פרץ פצמיו מטמא כ"פ סביביו. פי' הקונטר' כל קציבו ד' אמות
קבצו ואין נראה לר' שמשון כיון דמסיימי מחילות וליכא למיחש
שמה יעלה על הבית ויאחזקו עליו לית לן למימר שטימא ד' אמות קציבו
כדמוכח צ"פ משום מלחמה (פוטע דף מד). גבי חצר הקבר העומד בתוכה
הטור ה"מ חצר הקבר דמסיימי מחילי'
אבל ג' עולות הפסל לכך נראה לו
לפרש כגון ש"ס זיון וזיון דבולטין מן
הבית מכל ד' ויש צהן פתח טפח
(לכל אחד ובשאלה פרץ פלימו חף
על פי שקטמו אינו מטמא תחת השאר
זיון שקטמו של מת עומד ללא דרך
פתח א' אבל אם פרץ פלימו וחזר ובצנן
כשאר כותל ואין צהן פתח כלל מטמא
כל קציבו דכל ז' חזר ויחזר לספוקי
דשמה דרך תחת אמות ז' יאל מן הבית
יש ליכא פ"י הקונטרס דבית נמי לא
מסיימי מחילתא דלע"ג ליתא למיחש
שמה יעלה על הבית מ"מ איכא למיחש
שמה יגע כצנתי' דקבר מטמא צמגע
אפי' מן הלך כדמוכח בספרי צפרשת
פ"ה אלוה"ם (י) קבצו זה קבר סמוס א'
אינו אלא פתוח אחרת ק"ו ומה אלא
שהוא מקבל טומאה אינו מטמא מכל
הלדדין כשהוא פתוח הקבר שאינו
מקבל טומאה אינו דין שלא יטמא מכל
הלדדין כשהוא פתוח משמע כשהוא
סמוס מטמא חף צנוגע זו מן הגד:
מצ"ר שהחזיקו בין רבים אסור
קפ"ק. היינו כשהחזיקו
צנשות א' אבל א' צנן להחזיק שלא
צנשות יש למחות צידס ולקנות פירא
ולמיצ' כדמוכח בהמניח (צ"ק דף כח.

הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'

הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'

הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'

הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'

הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'

עין משפט נר מצוה

ק"א א מ"י פ"ב מהל' שפתי
ה' א סמך עשין פ"ב
טו"ש ע"ש ח"מ ס' קטב ספ"י ז'
ק"ב א מ"י פ"ב מהל' טומאה
מת ה' א סמך עשין לנח:
ק"א ג ד טו"ש ע"ש ח"מ ס'
קטב ספ"י ז':

ק"ב א מ"י פ"ב מהל' שפתי
ה' א סמך עשין פ"ב
טו"ש ע"ש ח"מ ס' קטב ספ"י ז'
ק"ב א מ"י פ"ב מהל' טומאה
מת ה' א סמך עשין לנח:
ק"א ג ד טו"ש ע"ש ח"מ ס'
קטב ספ"י ז':

מוסף רש"י

חובב בעבוד קודם

רבינו גרשום (המשך)

חורשין אותה ביום זריעה
ואותו היום אין חורש הפועל
אלא ט' שעות וכו' שעות זרוע
בעל הבית מה שפועל חורש
בט' שעות והכי מנהג וכשחיי
בעי בעל מגורא באיור חורשת
שעות דבט' שעות זרוע דאינו
א"ה ט' שעות לא הוי יומא
כרבא כלומר שחורש ומפכיר
ביום קציר לא הוה פועלת
יום שלם בחרישה ולאחר
קצירה דבט' שעות זרוע
פועלתו ונמצא יושב ובטל
ג' שעות ונמצא מפכיר בעל
הבית ואם בי רדו יומא כרבא
כלומר אם מאוהה חרישה
אמרת דחורשין תיכף לקצירה
כל היום לא הוי חריש יומא
דורעא כלומר לא שם פועלת
חרישה ב' ימים של יום זריעה
שבתים חרישה תיכף לקצירה
חורש כל י"ב שעות ואם
תאמר באותו יום חרישה אמרי
דהיינו פועלת יום שלם כשכא
לאותה חרישה של זריעה לא
ימצא שם פועלת ב' ימים כי
תיכף לקצירה חורש יומא ואלא
ט' שעות ולא ישרא לפועלת
מחמת אלא פועלת ג' שעות
ונמצא פועל יושב ט' שעות
ויפכיר כש"כ שפירי' לטורח
ביום שלם שלא ירצה פועל
להשכיר עצמו למחצית היום.
איבעת אימ' יומא דרעא.
ודקא קשיא לך לא הוי יומא
כרבא: דכריב ונמי. שחורש
פצמיהם מה שחורש בט' שעות
חזר וטמא ג' שעות והוה
שוה בשוה: איבעת אימא
יומא כרבא. ודקא קשיא לך
לא הוי יומא דרעא.
לעולם איכא תרי יומי דרעא:
בהדורי. שחורש קשת היא
וארץ שלמים וטרשין היא
ומה שפועל חורש ביום אחד
תיכף לקצירה חורש ומתקשה
וצריך לחורש מה פועלת ב'
ימים לזריעה מחמת הקשיות

הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'

הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'

הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'

הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'
הוא וזו וימא ד' אמות רבי ר' ר' ר'